

V Českých Budějovicích 7. 4. 2025

Milí přátelé,

nacházíme se v době před Velikonocemi. Také se těšíte, že po postní době budeme opět oslavovat Kristovo vzkříšení – jeho vítězství nad smrtí? Každý jsme měli možnost prožít postní dobu, v níž jsme se snažili očistit svá srdce, najít novou cestu směrem k Bohu a k lidem kolem sebe. Bez ohledu na to, jak si myslíme, že se nám to dařilo, jsou Velikonoce pro každého důvodem radosti.

Během postní doby jste možná více než v jiných částech roku rozjímalí nad Ježíšovým utrpením. Závěr postní doby, obzvláště se svými obřady na Květnou neděli a Velký pátek, k tomu vybízí. Též modlitby křížové cesty či bolestného růžence k tomu napomáhají. *Které konkrétní události se vás nejvíc dotýkají a které postavy nejvíce oslovují? Objevili jste v tom letos pro sebe něco nového? Mě letos především zaujaly situace, v kterých je vidět odvaha a odvážní lidé.*

Co je vlastně pro Vás odvaha a co Vám pomáhá? Individuální psychologie říká, že odvaha je životní síla, která nás posouvá vpřed i přes různé obtíže a překážky, které stojí v cestě. Odráží se také ve schopnosti vypořádat se s naplněním životního poslání jako je práce, láska a přátelství. *Kdy jste cítili takovou radost, že jste překonali něco, z čeho jste měli nejdřív obavy, že si to dobře pamatujete? Možná se vám vybaví i zvládnuté výzvy a překážky u Vašich vnoučat či pravnoučat.* Odvaha nám pomáhá zvládat nové úkoly, výzvy, což přináší hluboké uspokojení a dává životu smysl. Dá se říct, že odvaha je sestra trpělivosti, neboť obojí nám umožňuje vytrvat na cestě vpřed a udržet si vlastní tvář. Papež František vyzdvihuje také odvahu riskovat, jít vstříc druhým, nikdy ne izolovaně, vždy s ostatními. A s touto odvahou, každý z nás najde sám sebe – svou pravou vlastní tvář. Najde i ostatní a najde smysl života.

Velikonoce mohou být pro nás vždy novou vzpruhou v překonávání strachu a vystavení se pravé lásce: „Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.“ (1J 4,11) Ve velikonočním příběhu nás může inspirovat odvaha ženy, která v domě Šimona Malomocného pomazala Ježíšovi hlavu vzácným nardovým olejem, a možná počítala s tím, že ji někteří budou kritizovat. Může nás to vést k zamyšlení nad tím, že i my se někdy rozčilujeme na nesprávných místech

a zraňujeme ostatní, a tam, kde bychom se měli ozvat a nejít s proudem, zbaběle mlčíme. Apoštol Jan, který jako jediný z Ježíšových učedníků vytrval pod křížem, může být přímo naším učitelem v překonávání strachu. V modlitbě křížové cesty pravidelně rozjímáme nad odvahou Ježíšovy matky, která je také naší maminkou, a nad odvahou Veroniky. Veronika je známá jako žena, která nesouhlasila s Ježíšovým odsouzením a chtěla něco udělat. Nezáleželo jí na tom, jak drahé je to plátno, kterým chce utřít Ježíši tvář, ani na tom, co by jí mohli udělat vojáci. Ukazuje nám tak, jak je potřeba být vynalézavý, tvořivý, laskavý a odvážný. Když budu mít před očima a ve svém srdci Ježíše, tak to mohu dokázat. *Jací další lidé z velikonočního příběhu byli podle Vás odvážní? Jak Vás inspirovali ve Vašem životě? Nebo Vás třeba napadne, jak by pro Vás mohli být vzorem.* Vystala mi na mysl též odvaha Pilátovy ženy, s kterou chtěla prosadit správnou věc. A co takhle ženy, které šly v neděli ke hrobu?

Mě vždy přitahuje postava apoštola Petra. Ten dokázal být odvážný, možná díky své horlivé povaze neměl k odvaze daleko, vzpomeňme si na jeho žádost a odvalu chodit po vodě, na jeho dušování, že bude při všem stát s Ježíšem, podle Janova evangelia on to byl, kdo jako první z učedníků při Ježíšově zatčení tasil meč a poté šel zpovzdálí za Ježíšem, aby všechno pozoroval. Ale také víme, jak to pokaždé dopadlo, nechal se vzápětí přemoci strachem – napadá mě, že nedošel ještě dokonalosti v lásce. Protože známe pokračování, víme, že té došel až po Ježíšově zmrtnýchvstání a seslání Ducha svatého. A pak už nebyl jen odvážný, nýbrž dokonce statečný a statečnost je jedna z hlavních ctností, která při obtížích zabezpečuje pevnost a vytrvalost v úsilí o dobro. Petr s odvahou mluvil k tisícům lidí i ke starším ze židů a k velekněžím, s apoštolem Janem uzdravil Ježíšovou mocí chromého člověka a byl ve vězení. *Čím se vlastně podobám sv. Petrovi? A co mohu dělat pro to, abych také já dosáhl/a ctnosti statečnosti?*

Velikonoční doba je vhodnou příležitostí, abychom také znovu objevili v evangeliu Ježíšovu statečnost. Svět potřebuje odvážného a statečného křesťana. Nechme se povzbudit slovy papeže Františka, že většina obav, které v nás vznikají, je nereálná a vůbec se nenaplní. Lepší je tedy vzývat Ducha svatého a čelit všemu s trpělivou statečností s tím, že Bůh je s námi, pokud mu důvěřujeme a upřímně hledáme dobro. Pak můžeme v každé situaci počítat s tím, že Boží prozřetelnost bude naším štítem a zbrojí.

S pozdravem a v myšlenkách i v modlitbě za Vás

Iva Hojková, vedoucí Diecézního centra pro seniory
& Otec Tomas van Zavrel